

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Ivy Kaňákové a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Mgr. P. S., „X“**, proti **žalovanému: K r a j s k é m u ú ř a d u Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č.p. 3118/48, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2008, č.j. 2745/ZPZ/08/ODV-229.2, e.č.: 182595/08,

t a k t o :

- I.** Žaloba **se z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2008, č.j. 2745/ZPZ/08/ODV-229.2, e.č.: 182595/08, kterým bylo rozhodnuto na základě jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odbor životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“), ze dne 11. 9. 2008, č.j. 798/2005/OZP, jímž bylo nařízeno odstranění části stavby vodního díla „Vodovod Lkáň“, a to vodovodu z pozemků p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany, tak, že předmětné rozhodnutí vodoprávního úřadu bylo zrušeno a řízení bylo zastaveno s odůvodněním, že vodoprávní úřad ve věci odstranění stavby vodovodu již zahájil řízení opatřením ze dne 28. 11. 2006 a toto řízení dosud nebylo ukončeno. Žalobce soudu navrhl, aby citované rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a aby mu žalovaný uhradil náklady soudního řízení.

Žalobu odůvodnil tím, že dle jeho názoru žalovaný rozhodl v rozporu s obsahem rozhodnutí vydaným vodoprávním úřadem v řízení o nařízení odstranění stavby „Vodovod Lkáň“, když řízení vedené Městským úřadem v Lovosicích pod č.j. 798/2005/OZP zastavil a nerozhodl věcně o odvolání žalobce. Žalobce se domnívá, že vodoprávní úřad vydáním oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby veřejnou vyhláškou ze dne 11. 7. 2008

nezahájil nové řízení o odstranění stavby „Vodovod Lkáň“, ale pokračoval v řízení zahájeném dne 28. 11. 2006. Pro zrušení rozhodnutí tak neměl žalovaný žádný relevantní důvod.

Žalobce dále uvedl, že pokud by soud posoudil rozhodnutí žalovaného jako věcně správné, tj. že vodoprávní úřad zahájil dne 11. 7. 2008 další řízení a je tu tedy důvod k zastavení řízení, pak namítá, že z výroku rozhodnutí žalovaného vyplývá, že je zastaveno celé řízení vedené vodoprávním úřadem pod č.j. 798/2005/OZP a nikoli pouze řízení zahájené opatřením ze dne 11. 7. 2008. Dle žalobce výrok nemá oporu v odůvodnění a je s ním v přímém rozporu. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné a nezákonné.

Na podporu shora predestřených závěrů pak žalobce v žalobě podrobně vylíčil dosavadní průběh správního řízení před vodoprávním úřadem a žalovaným ohledně řízení o odstranění stavby „Vodovod Lkáň“, které bylo prvotně zahájeno dne 28. 11. 2006. Vedle toho žalobce v závěru žaloby ještě zmínil, že si stěžuje na neodůvodněné průtahy v postupu správních orgánů obou stupňů v dané věci.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost, přičemž v úvodu vyjádření stručně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení před vodoprávním úřadem a žalovaným ohledně řízení o odstranění stavby „Vodovod Lkáň“, které bylo prvotně zahájeno dne 28. 11. 2006.

Dále v tomto vyjádření uvedl, že žalobou napadeným rozhodnutím zastavil pouze řízení, které bylo duplicitní k řízení zahájenému opatřením ze dne 28. 11. 2006 ve věci odstranění stavby „Vodovod Lkáň“, neboť není možné přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu vícekrát. Řízení zahájené opatřením ze dne 11. 7. 2008 a ukončené rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 bylo nezákonné, neboť nemělo být vůbec vedeno. Žalovaný dále uvedl, že předmětným rozhodnutím se nijak nedotkl práv a povinností žalobce, neboť řízení o odstranění stavby vodovodu z pozemků žalobce a řízení o dodatečném povolení zbytku vodovodu dosud probíhá a žalobce je v něm účastníkem, jak je patrné z úkonů zachycených ve správním spise, který byl soudu v předmětném řízení předložen. V rámci probíhajícího řízení zahájeného opatřením ze dne 28. 11. 2006 přitom vodoprávní úřad musí rozhodnout o odstranění stavby popř. rozhodnout o jejím dodatečném povolení, v případě že by stavebník předložil doloženou žádost o dodatečné povolení ve smyslu ust. § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“).

Žalobce ve své replice setrval na svých žalobních námitkách a vedle toho poukázal na to, že žalovaný se ve svém vyjádření k žalobě opět nevyjádřil ke konkrétním důvodům pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Svá tvrzení navýše nemá žalovaný podloženy žádnými navrhovanými důkazy.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně vyjádřil souhlas a žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.

Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c) písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.

V daném případě je předmětem přezkumu rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení ve věci odstranění stavby „Vodovod Lkáň“ vydané s poukazem na ust. § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když žalovaný posoudil odvoláním napadené rozhodnutí prvoinstančního vodoprávního úřadu jako nezákonné, když dle žalovaného toto řízení před vodoprávním úřadem nemělo být vůbec vedeno, neboť v dané věci již jedno řízení v téže věci probíhá.

Ze shora předestřené obsahu žaloby vyplývá, že žalobní námitky směřovaly jednak proti vlastnímu závěru žalovaného, že řízení je pro překážku již dříve zahájeného řízení - tzv. překážku litispendence zastaveno a jednak proti způsobu odůvodnění přijatého závěru žalovaným.

V projednávané věci se soud nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů. Pokud by totiž soud tuto námitku procesněprávního charakteru shledal důvodnou, z logiky věci by tím bylo znemožněno učinit náležitý soudní přezkum v intencích zbývajících žalobních námitek týkajících se nedůvodnosti zastavení řízení.

Po prostudování předloženého správního spisu a zejména pak odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že námitka nepřezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí pro jeho nedostatečné zdůvodnění není důvodná.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, z jakých důvodů žalovaný přikročil ke zrušení rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008, jímž bylo nařízeno odstranění části stavby vodního díla „Vodovod Lkáň“, a to vodovodu z pozemků p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany, a k zastavení tohoto správního řízení. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí totiž na str. 2 výslovně uvedl, že důvodem pro výrok o zrušení rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 a zastavení správního řízení zahájené opatřením ze dne 11. 7. 2008, z něhož vzešlo právě toto prvoinstanční rozhodnutí, je zjištění, že v téže věci – tedy ve věci odstranění stavby „Vodovod Lkáň“ vodoprávní úřad již vede správní řízení zahájené opatřením ze dne 28. 11. 2006, které dosud nebylo skončeno, a proto rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 vyhodnotil jako nezákonné, neboť nelze vést více řízení o téže věci, a zrušil jej a současně správní řízení, z něhož vzešlo, zastavil. Na základě tohoto zaujatého názoru ohledně procesního stavu věci pak žalovaný výslovně ještě uvedl, že v důsledku toho se nezabýval důvody odvolání ani vlastním procesem řízení. Dle názoru soudu žalovaný tak zcela dostal své povinnosti patřičně odůvodnit, co jej vedlo k tomu, že zrušil dotyčné prvoinstanční rozhodnutí ze dne 11. 9. 2008 a

současně zastavil správní řízení, z něhož vzešlo. S námitkou nepřezkoumatelnosti pro nedostatečné zdůvodnění se tak soud neztotožnil, aniž by se nyní vyslovoval k otázce, zda žalovaný oprávněně konstatoval překážku litispendence, když tak soud učiní níže.

Na tomto místě soud směrem k žalobci ještě podotýká, a to s ohledem na jeho argumentaci uvedenou v žalobě, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 tvoří jeden celek, a proto je nelze vyhodnocovat izolovaně, jak to činí žalobce v předmětné žalobě. Pokud rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 jednoznačně specifikovalo předmět dotyčného správního řízení, a tedy: odstranění části stavby vodovodu resp. stavby umístěné na pozemcích p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany v rámci stavby „Vodovod Lkáň“, byl tím definován předmět řízení i v odvolacím řízení vedeném před žalovaným. Proto postačovalo, pokud žalovaný ve svém rozhodnutí „toliko“ uvedl, že předmětem jeho rozhodovací činnosti je rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008. Soud se tudíž neztotožnil s tvrzením žalobce, že žalovaný svým rozhodnutím zastavil celé řízení vedené před vodoprávním úřadem pod č.j. 798/2005/OZP zahájené opatřením ze dne 28. 11. 2006 a nikoliv jen řízení zahájené opatřením ze dne 11. 7. 2008. Z tohoto důvodu soud rovněž neshledal, že by rozhodnutí žalovaného bylo případně zatíženo nepřezkoumatelností pro nesrozumitelnost.

Dále soud uvádí, že po zevrubném prostudování obsahu správního spisu, který v rámci soudního řízení předložil žalovaný, dospěl k závěru, že žalovaný naprosto oprávněně v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval překážku litispendence, v důsledku čehož rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 zrušil a řízení, z něhož vzešlo, bez dalšího zastavil.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 4. 7. 2005, č.j. 5505-798/05/Ž/, bylo obci Lkáň jakožto stavebníkovi povoleno provedení stavby vodního díla „Vodovod Lkáň“ na pozemcích přesně definovanými parcelními čísly, a to v katastrálních území Lukohořany, Solany a Lkáň včetně pozemků parc. č. 528/12 a 526/25 v k.ú. Solany, které jsou ve vlastnictví žalobce. Dále z obsahu správního spisu vyplývá, že toto rozhodnutí bylo následně dne 13. 7. 2006 pod č.j. 922/2/06/ZPZ/ODV-158/Ha žalovaným jakožto odvolacím orgánem zrušeno pro nezákonnost, jelikož stavebník nebyl schopen prokázat práva k některým pozemkům dotčených stavbou. Rovněž tak z obsahu správního spisu nepochybně vyplývá, že poté dne 28. 11. 2006 vodoprávní úřad pod č.j. 789/2005/ŽP, e.č.: 56894/2006, zahájil řízení o nařízení odstranění stavby „Vodovod Lkáň“ (tj. odstranění celé stavby včetně pozemků p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany), přičemž v rámci tohoto řízení bylo mj. zjištěno, že na pozemcích ve vlastnictví žalobce nebude možné dodatečně stavbu povolit, neboť stavebníkovi se nepodařilo zajistit jeho souhlasné stanovisko s uložením vodovodu. Ve správním spise je taktéž založeno rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 17. 12. 2007, č.j. 798/2005/OZP, e.č.: 61222/2007, jímž bylo nařízeno stavbu vodovodu na pozemcích žalobce, a to p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany, odstranit (tj. odstranění pouze části stavby vodovodu). Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, o kterém žalovaný rozhodl dne 2. 5. 2008 pod č.j. 717/ZPZ/08/ODV-211.1, e.č.: 37804/08, tak, že dané rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu vodoprávnímu úřadu k novému projednání, když žalovaný dospěl k závěru, že vodoprávní úřad neuvědomil všechny účastníky řízení o vedení řízení o odstranění stavby a že tuto stavbu přesně nespecifikoval.

Dále z obsahu správního spisu soud prokazatelně zjistil, že vodoprávní úřad v reakci na zrušující rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2008 opatřením ze dne 11. 7. 2008 pod č.j. 798/2005/OZP, e.č.: 30953/2008, zahájil řízení o odstranění části stavby vodního díla „Vodovod Lkáň“, a to z pozemků žalobce p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany, přičemž stanovil účastníkům řízení lhůtu pro uplatnění námitek a upozornil je, že na námitky vznesené po stanovené lhůtě nebude brán zřetel. Protože žádné námitky ve stanovené lhůtě nebyly uplatněny, vodoprávní úřad dne 11. 9. 2008 pod č.j. 798/2005/OZP, e.č.: 38523/2008, vydal rozhodnutí, kterým nařídil odstranění části stavby vodovodu z pozemků žalobce p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany a dále stanovil podmínky a povinnosti a rozhodl o požadavcích, připomínkách a námitkách žalobce, které uplatnil ve svém stanovisku ze dne 21. 11. 2007. A konečně správní spis mj. obsahuje i žalobou napadené rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 zrušil a řízení, z něhož vzešlo, zastavil, neboť shledal překážku litispendence.

Na základě právě předestřené průběhu správního řízení, jak byl zachycen v pečlivě vedeném správním spise, dle názoru soudu nelze učinit jiný závěr než ten, že v daném případě rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 je nezákonné, neboť vzešlo ze správního řízení, které nemělo být vůbec vedeno. V daném případě totiž bylo prokázáno, že správní řízení ve věci odstranění celé stavby „Vodovod Lkáň“, tj. včetně pozemků žalobce p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany, bylo zahájeno již opatřením ze dne 28. 11. 2006, č.j. 789/2005/ŽP, e.č.: 56894/2006. Řízení ve věci odstranění části stavby vodního díla „Vodovod Lkáň“, a to z pozemků žalobce p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany, které bylo zahájeno opatřením ze dne 11. 7. 2008, č.j. 798/2005/OZP, e.č.: 30953/2008, tak nemělo být vůbec zahájováno, když nelze vést více správních řízení o téže věci.

Podle ust. § 48 odst. 1 správního řádu totiž platí, že zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Jedná se o neodstranitelný – absolutní – nedostatek podmínky řízení spočívající v existenci překážky litispendence, tj. dříve zahájeného řízení, která vychází ze zásady obecně platné v každém řízení, že v téže věci nelze souběžně konat dvě řízení. Totožnost věci je přitom určována totožností práva nebo povinnosti, totožností účastníků a současně totožností předmětu řízení. K překážce již probíhajícího řízení přitom správní orgán má povinnost přihlídnout z úřední povinnosti. Ust. § 48 odst. 1 správního řádu upravující překážku řízení v podobě litispendence nepochybně dopadá i na předmětný případ, neboť v dané věci bylo duplicitně zahájeno a vedeno řízení ve věci odstranění stavby „Vodovod Lkáň“ dokonce před tímž vodoprávním úřadem. Žalovaný za dané procesní situace zcela správně odmítl se zabývat důvody odvolání žalobce i vlastním procesem řízení a namísto toho přikročil ke zrušení rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 11. 9. 2008 a řízení zahájené dne 11. 7. 2008, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, bez dalšího s poukazem na ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavil, když jinou možnost neměl.

V této souvislosti soud pro úplnost podotýká, že se zabýval i tím, zda opatření vodoprávního úřadu ze dne 11. 7. 2008, č.j. 798/2005/OZP, e.č.: 30953/2008, nepředstavuje jen plnění požadavku vodoprávním úřadem na odstranění procesních pochybení, jak je vytkl žalovaný ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 2. 5. 2008, a tedy že se jedná o „pouhé“ pokračování řízení, které bylo zahájeno již dne 28. 11. 2006, a tedy nejedná se o zahájení nového řízení, jak tvrdil žalobce v předmětné žalobě. S tímto tvrzením žalobce se ovšem soud neztotožnil, a to s ohledem na další průběh správního řízení ve věci odstranění stavby

„Vodovod Lkáň“ po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu předloženého správního spisu je totiž nadevší pochybnost zřejmé, že vydáním rozhodnutí žalovaného, jež je předmětem tohoto přezkumu, řízení ve věci odstranění stavby „Vodovod Lkáň“ neskončilo, když poté vodoprávní úřad písemností ze dne 20. 2. 2009 vyrozuměl účastníky řízení včetně žalobce o pokračování v řízení a vyzval je k seznámení se s podklady rozhodnutí s tím, že současně avizoval vydání rozhodnutí ve věci samé. Vydáním žalobou napadeného rozhodnutí se tak žalovaný nedotkl žádným způsobem práv a povinností žalobce, když v době rozhodné pro předmětný případ, tj. v době vydání přezkoumávaného rozhodnutí, řízení ve věci legalizace stavby „Vodovod Lkáň“ vedené v intencích ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tj. řízení o odstranění části stavby vodovodu z pozemků žalobce p.č. 528/12 a p.č. 526/25 v k.ú. Solany a řízení o dodatečném povolení ostatní části vodovodu, nepochybně probíhalo za účasti žalobce.

Pokud žalobce poukazoval na neodůvodněné průtahy v postupu správních orgánů v dané záležitosti, tak k tomu soud podotýká, že v předmětném řízení, tj. v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vedeném dle ust. § 65 a násl. s.ř.s., není úkolem soudu při vyhodnocování zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí přihlížet k případným průtahům žalované strany. I případně zjištěné průtahy ze strany správních orgánů nemají vliv na zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí. Žalobci nic nebránilo v tom, aby na případné průtahy ze strany správních orgánů poukázal v dotyčném správním řízení a v případě nezjednání nápravy, aby se domáhal soudní ochrany ovšem v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu vedeném dle ust. § 79 a násl. s.ř.s.

Předmětnou žalobu tedy soud ze shora uvedených důvodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně podle ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal a navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti ani nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **lze podat kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 15. června 2011

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová